

คำพิพากษากฎีกาที่ ๔๖/๒๕๐๖

พ.ร.บ. ป่าไม้ รัชทรัพย์

มีไม้หวงห้ามแปรรูปโดยไม่รับอนุญาต และใช้รถยนต์บรรทุกไม้นั้นมาจนถูกจับ รถยนต์ที่ใช้บรรทุกไม้นั้นย่อมเป็นยานพาหนะที่ได้ใช้ในการกระทำความผิด คือ การมีไม้แปรรูปไว้ ต้องริบตาม พ.ร.บ. ป่าไม้ มาตรา ๗๔ ทวิ.

คำพิพากษา

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๔๖/๒๕๐๖

ศาลฎีกา

วันที่ ๘ เดือนมกราคม พุทธศักราช ๒๕๐๖

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี

โจทก์

ระหว่าง

นายประกอบ มิตรประพันธ์

จำเลย

เรื่อง มีไม้หวงห้ามแปรรูปไม่รับอนุญาต

จำเลยฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๐๔

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๓ เวลากลางวัน จำเลยโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานได้มีไม้ประดู่แปรรูปเป็นไม้เหลี่ยม ๓ ท่อน ปีกไม้ประดู่ ๒ แผ่น ปีกไม้มะค่าโมง ๑ แผ่น ซึ่งเป็นไม้แปรรูปและเป็นไม้หวงห้ามรวม ปริมาตร ๐.๔๑ เมตรลูกบาศก์ ไม่มีรอยตราค่าภาคหลวง จำเลยใช้รถจี๊ปวิลลี่ ช.บ. ๑๗๗๘ บรรทุกไม้นั้นมา เหตุเกิดที่ตำบลคลองกิ่ง ตำบลหนองซาก อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ขอให้ลงโทษและริบไม้และรถยนต์ของกลาง

จำเลยให้การปฏิเสธ จำเลยได้รับไม้ของกลางมาโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นไม้แปรรูปที่ได้รับอนุญาตและเสียค่าภาคหลวงแล้ว

ศาลชั้นต้นพิจารณาได้ความตามที่โจทก์นำสืบว่า ในวันเกิดเหตุจำเลยขับรถจี๊ป ช.บ. ๑๗๗๘ จากตลาดหัวกุกญแจ ผ่านตลาดหนองซากไปทางบ้านหนองเงิน นายบุญรอด พนักงานป่าไม้กับพวกสกัดจับได้ มีไม้ตามจำนวนในฟ้องบรรทุกอยู่ในรถ จำเลยรับว่าเป็นไม้ของจำเลย ไม่มีใบอนุญาตแปรรูปไม้ ครอบครองหรือขนไม้ เป็นไม้ที่แปรรูปโดยเลื่อยมีมานานไม่เกิน ๑ เดือน ฝ่ายจำเลยนำสืบว่าจำเลยซื้อไม้ประดู่แปรรูปนั้นจากนายเฉลิม ส่วนปีกไม้ขอจากคนเฝ้า นายเฉลิมซื้อจากนายอรุณเป็นท่อนเอามาแปรรูป นายเฉลิมไม่มีโรงงานแปรรูปไม้ มีไม้อยู่เท่าที่จำเลยซื้อ นายอรุณมีใบอนุญาตตัดไม้ และเสียค่าภาคหลวงแล้ว นายอรุณทำหนังสือมอบให้นายเฉลิมควบคุมไม้

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า จำเลยมีไม้แปรรูปอันเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. โดยไม่มีใบอนุญาตให้แปรรูป ให้ชน หรือให้ครอบครองไม้ ข้อที่จำเลยนำสืบว่าได้ซื้อไม้ประดู่จากนายเฉลิม แม้จะฟังตามที่จำเลยนำสืบ นายเฉลิมก็มีใบได้รับใบอนุญาตแปรรูปไม้ เอกสารที่นายอรุณมอบอำนาจไม่ใช่หนังสืออนุญาต

ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ๒๔๘๔ มาตรา ๔๘ ฉบับที่ ๔ ๒๕๐๓ มาตรา ๑๗ ปรับจำเลย ๕๐๐ บาท วิวของกลาง ข้อหาอื่นให้ยก

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว คดีนี้ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงตรงกับศาลชั้นต้นว่า จำเลยมีไม้แปรรูปตามฟ้องเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตร อันเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก. ไว้ในครอบครองภายในเขตควบคุมแปรรูปไม้ตามพระราชกฤษฎีกาโดยไม่มีใบอนุญาต ข้อที่จำเลยฎีกาว่า ไม้ของกลางเป็นไม้ที่นายอรุณได้รับอนุญาตให้ตัด และเสียค่าภาคหลวงแล้วก็ดี เป็นไม้ที่นายอรุณได้รับอนุญาตตัดและแปรรูปเพื่อใช้ส่วนตัวก็ดี ไม่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกาตามที่กฎหมายระบุไว้ก็ดี เป็นข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ชี้ขาดเป็นยุติแล้วว่า ฟังไม่ได้ว่าเป็นไม้ที่นายอรุณตัดเพื่อใช้สอยเอง และได้เสียค่าภาคหลวงแล้วทั้งขณะนั้นกฤษฎีกาและประกาศในเรื่องนี้ก็ได้ประกาศโดยชอบแล้ว จำเลยฎีกาโต้แย้งในข้อเท็จจริงเหล่านี้ไม่ได้ ข้อกฎหมายที่จำเลยฎีกาขึ้นมากฎนี้ต้องช่วยข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ๒๔๘๔ มาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) นั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ตามข้อเท็จจริงที่ศาลอุทธรณ์ฟังมานั้น กรณีนี้มีใช้การเลื่อย ตัด ลิด ฯลฯ เพื่อการชักลากและกระทำโดยผู้รับใบอนุญาตทำตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุในใบอนุญาต ก่อนนำไม้เคลื่อนที่จากบริเวณต่อไม้ตามมาตรา ๕๐ (๑) ผ่าน เป็นจำนวนเนื้อส่วนมาตรา ๕๐ (๒) ที่ยกเว้นการแปรรูปไม้ที่แปรรูปมาแล้วจากไม้ซุง หรือไม้ท่อนอันมิใช่เพื่อการค้ำนั้น ก็เป็นบทยกเว้นโทษเฉพาะการกระทำที่เป็นการแปรรูปไม้ตามที่ระบุไว้เท่านั้น ส่วนการกระทำที่เป็นการมีไม้แปรรูปไว้ในครอบครอง ถ้าไม่ได้รับอนุญาตก็ยังคงเป็นความผิดอยู่นั้นเองหาได้รับความยกเว้นตามมาตรา ๕๐ (๒) นั้นไม่ ไม่ว่าไม้นั้นจะได้แปรรูปจากไม้ที่แปรรูปจากท่อนซุงหรือไม้ท่อนแล้วหรือไม่ ไม้นั้นก็ยังเป็นไม้แปรรูปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ๒๔๘๔ มาตรา ๔ (๓) และ (๔) อยู่แน่นอน ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดทั้งฟ้องนั้น ชอบแล้วข้อที่จำเลยฎีกาว่าไม่ควรริบรจปีของกลางนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า รจปีของกลางนี้ได้ใช้บรรทุกไม้รายนี้มาจนถูกจับ จึงเป็นยานพาหนะที่จำเลยได้ใช้ในการกระทำความผิด คือการมีไม้แปรรูปไว้ อันต้องริบตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ๒๔๘๔ มาตรา ๗๔ ทวิ ฎีกาจำเลยฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน ยกฎีกาจำเลย.

จิตติ ตึงศกทัย

บรรณรักษ์จรรยาวัตร

พจน์ ปุຍປາគມ